

KRAJSKÝ ÚŘAD KARLOVARSKÉHO KRAJE

ODBOR SPRÁVNÍCH AGEND, STAVEBNÍ ÚŘAD

A KRAJSKÝ ŽIVNOSTENSKÝ ÚŘAD

Obec Vřesová
Vřesová 3
357 35 Chodov u Karlových Var

Váš dopis značka / ze dne

Číslo jednací
KK/1958/LP/25-10

Vyřizuje / linka
Ing. Hana Bartoňová / 457

Karlovy Vary
3. 9. 2025

VEŘEJNÁ VYHLÁŠKA

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Karlovarského kraje, odbor správních agend, stavební úřad a krajský živnostenský úřad, oddělení stavební úřad (dále jen „odvolací správní orgán“), jako správní orgán příslušný podle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a ust. § 89 odst. 1 a ust. § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na podkladě odvolání, které dne 25. 3. 2025 podala

obec Vřesová, IČO 00259667, Vřesová 3, 357 35 Chodov u Karlových Var,
kterou zastupuje
Frank Bold Advokáti, s.r.o., IČO 28359640, Údolní 567/33, 602 00 Brno

(dále jen „odvolatelka“), proti rozhodnutí ze dne 7. 3. 2025 č. j. OSÚ/491/2025/Ce (sp. zn. 9391/2023), které vydal Městský úřad Chodov, odbor stavební úřad (dále jen „stavební úřad“), v řízení o žádosti, kterou podala obec Vřesová, IČO 00259667, Vřesová 3, 357 35 Chodov u Karlových Var, kterou zastupuje Frank Bold Advokáti, s.r.o., IČO 28359640, Údolní 567/33, 602 00 Brno (dále také jen „žadatelka“),

rozhodl podle ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu takto:

Rozhodnutí stavebního úřadu č. j. OSÚ/491/2025/Ce ze dne 7. 3. 2025, kterým nebyla povolena změna podmínky č. 1 a podmínky č. 2 rozhodnutí o ochranném pásmu ze dne 18. 3. 1994 č. j. SÚ/968/93/Ša, ve věci

**„Ochranné pásmo hygienické ochrany před hlukem Sokolovská uhelná a. s.
Vřesová - zpracovatelská část (dříve PK Vřesová)“**

v katastrálních územích Stará Chodovská, Dolní Chodov obec Chodov, Vintířov obec Vintířov, Vřesová obec Vřesová, Křemenitá, Tatrovice obec Tatrovice, které vydal Městský úřad Chodov, Odbor regionálního rozvoje, stavební úřad, se

r u š í a v ě c s e v r a c í

k dalšímu projednání stavebnímu úřadu.

Účastníci řízení (ust. § 27 odst. 1 správního řádu)

Sokolovská uhelná, právní nástupce, a.s., Staré náměstí 69, 356 01 Sokolov
Obec Vřesová, Vřesová 3, 357 35 Chodov u Karlových Var

Odůvodnění

Odvolací správní orgán obdržel dne 23. 5. 2025 prostřednictvím stavebního úřadu spisový materiál s odvoláním, které podala odvolatelka dne 25. 3. 2025 proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 7. 3. 2025 č. j. OSÚ/491/2025/Ce, kterým stavební úřad nepovolil změnu podmínky č. 1 a podmínky č. 2 rozhodnutí o ochranném pásmu č. j. SÚ/968/93/Ša ze dne 18. 3. 1994, které vydal Městský úřad Chodov, Odbor regionálního rozvoje, stavební úřad ve věci „Ochranné pásmo hygienické ochrany před hlukem Sokolovská uhelná a.s. Vřesová - zpracovatelská část (dříve PK Vřesová)“ v katastrálních územích Stará Chodovská, Dolní Chodov obec Chodov, Vintířov obec Vintířov, Vřesová obec Vřesová, Křemenitá, Tatrovice obec Tatrovice (dále jen „rozhodnutí o ochranném pásmu“).

Odvolací správní orgán se nejprve zabýval otázkou, zda bylo odvolání podáno včas, a zda bylo přípustné. Napadené rozhodnutí bylo odvolatelce, která má postavení účastníka řízení podle ust. § 27 odst. 1 správního řádu, doručeno prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky dne 10. 3. 2025. Zákonná lhůta pro podání odvolání podle ust. § 83 odst. 1 správního řádu činí 15 dnů. Posledním dnem zákonné lhůty pro podání odvolání byl den 25. 3. 2025. Odvolání bylo podáno dne 25. 3. 2025, tj. patnáctý den zákonem stanovené lhůty pro podání odvolání. Podaným odvoláním byl napaden výrok rozhodnutí a nebyla tedy zjištěna nepřipustnost uvedená v ust. § 82 a ani v ust. § 81 odst. 2 a 3 správního řádu. Na základě výše uvedených skutečností tedy odvolací správní orgán dospěl k závěru, že odvolání je včasné a přípustné.

Z předloženého spisového materiálu vyplývá:

Dne 7. 8. 2023 obdržel stavební úřad žádost o zrušení či změnu rozhodnutí o ochranném pásmu, jejíž přílohou byla plná moc, výkres návrhu územního plánu obce Vřesová, protokol č. 19417/2021 Měření hluku v mimopracovním prostředí ze dne 30. 4. 2021 zpracovaný Zdravotním ústavem se sídlem v Ústí nad Labem Centrum hygienických laboratoří (dále jen „protokol o měření hluku“), rozhodnutí o ochranném pásmu a kopie žádosti obce Vřesová o poskytnutí výsledků měření, na základě, kterých bylo vydáno rozhodnutí o ochranném pásmu.

Vzhledem k tomu, že z podané žádosti nebylo zřejmé, co žadatelka požaduje, změnu nebo zrušení rozhodnutí o ochranném pásmu, stavební úřad písemností č. j. OSÚ/9830/2023/Ce ze dne 28. 8. 2023 vyzval žadatelku k upřesnění předmětu žádosti ve lhůtě do dne 30. 9. 2023.

Současně usnesením č. j. OSÚ/9851/2023/Ce ze dne 28. 8. 2023 stavební úřad řízení přerušil do dne 30. 9. 2023.

Dne 22. 9. 2023 podala žadatelka žádost o prodloužení lhůty k doplnění podkladů o 14 dnů.

Usnesením č. j. OSÚ/11465/2023/Ce ze dne 18. 10. 2023 stavební úřad přerušil řízení do dne 31. 12. 2023.

Na podkladě žádosti žadatelky o prodloužení lhůty k doplnění podkladů ze dne 27. 12. 2023 stavební úřad usnesením č. j. OSÚ/170/2024/Ce ze dne 4. 1. 2024 přerušil řízení do dne 30. 4. 2024.

Dne 30. 4. 2024 žadatelka na výzvu stavebního úřadu ze dne 28. 8. 2023 doplnila a upravila podanou žádost, a to tak, že požádala o změnu rozhodnutí o ochranném pásmu v rozsahu podmínek č. 1 a č. 2 (uvedla požadované znění podmínek).

Písemností ze dne č. j. OSÚ/4357/2024/Ce ze dne 15. 5. 2024 (vypraveno 27. 5. 2024) oznámil stavební úřad účastníkům zahájení řízení o změně rozhodnutí o ochranném pásmu a současně upustil od ústního jednání. Dále stavební úřad umožnil koncentrační zásadou účastníkům uplatnit námítky a dotčeným orgánům závazná stanoviska ve lhůtě do dne 4. 7. 2024, jinak k nim nebude přihlédnuto, a ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu následně stanovil účastníkům lhůtu 5 dnů pro vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Přílohou oznámení o zahájení řízení je výkres situace na podkladě katastrální mapy se zobrazením průběhu ochranného pásma hygienické ochrany před hlukem Sokolovská uhelná a. s. Vřesová - zpracovatelská část (dříve PK Vřesová) (dále jen „ochranné pásmo“).

Z důvodu posouzení navrhovaných změn, seznámení s technickou dokumentací a prostudování podkladů požádal právní zástupce společnosti Sokolovská uhelná, právní nástupce, a.s. (dále jen „Sokolovská uhelná“), o prodloužení lhůty k uplatnění námitek a připomínek do dne 3. 8. 2024.

Usnesením č. j. OSÚ/5850/2024/Ce ze dne 26. 6. 2024 stavební úřad prodloužil účastníkům lhůtu pro uplatnění námitek a dotčeným orgánům pro uplatnění závazných stanovisek do dne 3. 8. 2024.

Na podkladě žádosti Sokolovské uhelné ze dne 27. 6. 2024 poskytl stavební úřad kopie požadovaných písemností v elektronické podobě.

Dne 31. 7. 2024 uplatnila Sokolovská uhelná námítky, ve kterých reaguje na navrhovanou změnu podmínek č. 1 a č. 2 rozhodnutí o ochranném pásmu a dovozuje, že jejich změnou by rozhodnutí o ochranném pásmu bylo nahrazeno individuálními správními akty k jednotlivým záměrům na území dotčeném ochranným pásmem a ochranné pásmo tak ztratí na významu. Dále je Sokolovská uhelná názoru, že protokol o měření hluku nemá vypovídající hodnotu, protože byl zpracován na základě nerelevantních dat a nevypovídá o hlukové zátěži způsobené plným provozem závodu Sokolovské uhelné s využitím veškerých zdrojů hluku. Stavebně technická opatření případně povolených staveb na území ochranného pásma by byla navržena a provedena pouze v rámci budov a nikoli z hlediska ochrany proti hluku ve venkovním prostředí. K nerovnému přístupu a nepřiměřenosti rozhodnutí o ochranném pásmu Sokolovská uhelná argumentuje nekonkrétností uváděných příkladů, skutečností, že se jedná o reálně zatížené území a přirovnání k hlukové zátěži z dopravní infrastruktury považuje za nepřiléhavé. Veřejný zájem ochrana veřejného zdraví Sokolovská uhelná považuje za převažující nad právem na samosprávu a developerskými zájmy. Sokolovská uhelná pro zajištění ochrany veřejného zdraví zajistila měření hlukové zátěže dotčeného území zpracování hlukové studie u akreditované společnosti a požádala o přerušování řízení do doby získání a předložení výsledků měření, nejdéle do dne 31. 10. 2024.

Na podkladě žádosti žadatelky ze dne 6. 8. 2024 zaslal stavební úřad podané námítky Sokolovské uhelné žadatelce.

Dne 10. 9. 2024 obdržel stavební úřad vyjádření žadatelky k podaným námítkám, která mimo jiné navrhla, aby řízení nebylo přerušeno z důvodu předložení hlukové studie, kterou považuje za neobjektivní, neboť dle její úvahy bude hluková zátěž území v době měření Sokolovskou uhelnou ovlivněna v její prospěch.

Dne 31. 10. 2024 Sokolovská uhelná předložila stavebnímu úřadu „Zhodnocení výsledků fyzického měření provozu dominantních zdrojů hluku na základě měření akustickou kamerou“ zpracované společností EKOLA group, spol. s r.o., č. zak. 24.0522-01 (dále jen „hluková studie“), jehož součástí je Zpráva z měření č. 2409123 AK Lokalizace zdrojů hluku akustickou kamerou a dále dva protokoly o měření hluku v mimopracovním prostředí č. SÚ/HS/24/02/MP ze dne 8. 8. 2024 a č. SÚ/HS/24/03/MP ze dne 4. 9. 2024 zpracované společností SUAS Lab s.r.o., Speciální laboratoř, pracoviště Vřesová.

Sdělením č. j. OSÚ/10295/2024/Ce ze dne 6. 11. 2024 umožnil stavební úřad ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu účastníkům řízení vyjádření se k podkladům rozhodnutí ve lhůtě do dne 10. 12. 2024.

Na podkladě žádosti žadatelky ze dne 8. 11. 2024 zaslal stavební úřad hlukovou studii v elektronické podobě žadatelce.

Na podkladě žádosti Sokolovské uhelné ze dne 8. 11. 2024 zaslal stavební úřad vyjádření žadatelky k podaným námitkám Sokolovské uhelné.

Dne 10. 12. 2024 obdržel stavební úřad vyjádření Sokolovské uhelné k vyjádření žadatelky k námitkám ze dne 10. 9. 2024.

Rozhodnutím ze dne 7. 3. 2025 č. j. OSÚ/491/2025/Ce stavební úřad nepovolil změnu rozhodnutí o ochranném pásmu, změnu podmínek č. 1 a č. 2.

Proti tomuto rozhodnutí odvolatelka podala v zákonné lhůtě odvolání, podrobněji viz níže.

Stavební úřad podle ust. § 86 odst. 2 správního řádu zaslal stejnopis podaného odvolání všem účastníkům, kteří se mohli proti rozhodnutí odvolat, a vyzval je, aby se k němu vyjádřili ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení výzvy.

Dne 10. 4. 2025 odvolatelka doplnila Akustické posouzení řešení hlukové zátěže působené provozem závodu Sokolovské uhelné v obci Vřesová ze dne 28. 3. 2025, ev. č. 25-020-JDS, které zpracoval Ing. Josef Drahota. Tento podklad analyzuje předloženou hlukovou studii se závěrem, který kopíruje obsah závěru části hlukové studie - Zpráva z měření č. 2409123AK Lokalizace zdrojů zvuku akustickou kamerou ze dne 27. 9. 2024 (cit.: „*Hladiny zjištěné pomocí akustické kamery slouží pro technické zhodnocení akustické situace a stanovení podílů jednotlivých zdrojů hluku v místě snímání akustickou kamerou a nemohou nahrazovat deklarování akustické imise ověřeným zvukoměrem na místě měření či v chráněných prostorech podléhající předepsaným hygienickým limitům hluku či normovým požadavkům.*“), tedy, že výsledky získané za použití akustické kamery nemohou sloužit jako vstupní údaje pro provedení výpočtu šíření hluku. Tento podklad není rozhodný pro rozhodnutí v odvolacím řízení a s jeho obsahem se účastníci řízení mohou seznámit v rámci pokračování řízení o změně rozhodnutí o ochranném pásmu po vrácení spisového materiálu stavebnímu úřadu.

K podanému odvolání se dne 25. 4. 2025 vyjádřila Sokolovská uhelná a reaguje na jednotlivé odvolací námitky.

Vzhledem k tomu, že stavební úřad neshledal podmínky pro zrušení nebo změnu rozhodnutí podle ust. § 87 správního řádu, předal spis odvolacímu správnímu orgánu se svým stanoviskem, ve kterém uvedl, že se v rámci přezkoumání rozhodnutí zabýval všemi námitkami a vyjádřením Sokolovské uhelné a neshledal důvody pro změnu rozhodnutí o ochranném pásmu. Závěrem navrhuje, aby odvolací správní orgán odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Odvolací správní orgán obdržel spis dne 23. 5. 2025.

Na žádost odvolacího správního orgánu ze dne 1. 7. 2025 byla příkazem Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 16. 6. 2025 č. j. MMR-51636/2025-83 stanovena lhůta pro vydání rozhodnutí v odvolacím řízení do dne 3. 9. 2025.

Dne 24. 7. 2025 obdržel odvolací správní orgán žádost právního zástupce odvolatelky o poskytnutí kopie spisového materiálu.

Odvolací správní orgán poskytl dne 28. 7. 2025 vyjádření Sokolovské uhelné k odvolání ze dne 25. 4. 2025.

Dne 26. 8. 2025 obdržel odvolací správní orgán repliku odvolatelky k vyjádření Sokolovské uhelné. Odvolatelka se vyjádřila k jednotlivým bodům vyjádření Sokolovské uhelné, shrnula již dříve uváděnou argumentaci a nepředložila žádné nové návrhy a důkazy.

Odvolací správní orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Dospěl přitom k následujícím závěrům:

Ochranné pásmo se zřizuje buď z důvodu potřeby chránit určitou stavbu, zařízení nebo pozemek před negativními vlivy okolí, nebo naopak je potřeba chránit okolí před negativními účinky určité stavby, zařízení nebo pozemku. Odstavec první ust. § 83 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), tak vymezuje dvojí funkci ochranných pásem. Ochranná pásma vznikají nejčastěji přímo ze zákona nebo jsou vymezována současně s rozhodováním o jiném záměru anebo lze ochranné pásmo zřídit samostatně. Stavební zákon v ust. § 83 upravuje územní rozhodování o zřízení ochranného pásma pro případy, kdy je takové ochranné pásmo nutné zřídit samostatně. Negativními účinky mohou být hluk, zápach a další emise, ale také pouhý provoz, provádění určitých činností nebo např. výstavba, které je třeba v daném ochranném pásmu regulovat či zcela vyloučit. Předmětné ochranné pásmo hygienické ochrany z bylo stanoveno na žádost předchůdce společnosti Sokolovská uhelná rozhodnutím o ochranném pásmu v roce 1994 z důvodu ochrany okolního území dotčeného nadlimitním hlukem z průmyslového komplexu Vřesová, tedy proto, že v prostoru ochranného pásma nebylo možné dodržet hlukové limity.

Ochranné pásmo vždy zasahuje do práv vlastníků dotčených nemovitostí, a proto by mělo být vyhlášováno pouze v nezbytném rozsahu a na nezbytně nutnou dobu. Při rozhodování o ochranném pásmu musí být zohledněna proporcionalita všech zájmů. Jde o vážení zejména požadavku ochrany veřejných zájmů a s tím spojené potřeby stanovení ochranného pásma na straně jedné a zájmu na výkonu vlastnického práva a jeho omezení ochranným pásmem na straně druhé. Stavební úřad je povinen tuto svou úvahu v rozhodnutí o ochranném pásmu vždy náležitě zdůvodnit. Již existující ochranná pásma musí být respektována při umístování a povolování jakýchkoliv nových záměrů v území.

Možnost změnit nebo zrušit územní rozhodnutí o ochranném pásmu je stanovena v ust. § 94 odst. 2 stavebního zákona. Návrh na změnu nebo zrušení ochranného pásma může podat jak oprávněný, tak také ten, komu z něj vyplývá nějaká povinnost a pokud to vyžaduje veřejný zájem, lze ochranné pásmo změnit nebo zrušit i z podnětu dotčeného orgánu. Bude se jednat o ten dotčený orgán, jenž hájí zájmy, které původně zřízení ochranného pásma vyvolaly. Z rozhodnutí o ochranném pásmu lze rovněž povolit časově omezenou výjimku za účelem uskutečnění jednorázové činnosti. Obec Vřesová, na jejíž samosprávné území zasahuje stanovené ochranné pásmo hygienické ochrany před hlukem a jejíž vlastnické právo ke stavbám a pozemkům je přímo dotčeno ochranným pásmem, mohla podat žádost o změnu rozhodnutí o ochranném pásmu.

Rozhodnutí o ochranném pásmu lze zrušit nebo změnit (např. rozšířit nebo zúžit jeho rozsah), dojde-li k zániku či změně účelu, pro které bylo vydáno. Takovým důvodem může být například podstatné a dlouhodobé omezení určitého provozu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2011, č. j. 7 As 27/2011-102). S ohledem na to, že ochranné pásmo, zde pásmo hygienické ochrany, znamená vždy významné omezení možností využití pozemků, na nichž je zřízeno, může být takové pásmo zachováno jen po dobu, po kterou trvá účel, pro který bylo zřízeno. Mezi důvody, pro které je možné žádat zrušení nebo změnu rozhodnutí o ochranném pásmu, patří tedy i změna nebo podstatné a dlouhodobé omezení určitého provozu.

Rozhodnutí o změně, stejně jako původní územní rozhodnutí, má konstitutivní účinky, a proto musí vycházet z aktuálně platných podkladů a právních norem. Zde platí zásada, že stavební úřad rozhoduje o žádosti dle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí. Při povolování změn územního rozhodnutí, při zrušení územního rozhodnutí nebo při povolování výjimek se postupuje obdobně jako při územním řízení. Změna územního rozhodnutí se projednává přiměřeně vzhledem k rozsahu navrhované změny, a to s účastníky řízení a s dotčenými orgány, tzn. že se postupuje podle procesních ustanovení platných pro územní řízení.

Nově vydané územní rozhodnutí (změna územního rozhodnutí) nahrazuje pouze část původního územního rozhodnutí a nenahrazuje jedno rozhodnutí druhým. Zbývající část původního rozhodnutí zůstává beze změny, je tedy i nadále v platnosti. V případě žádosti o změnu územního rozhodnutí není předmětem posuzování znovu celý již umístěný záměr, ale pouze obsah změny, přičemž je třeba vzít do úvahy i případnou změnu charakteru záměru jako takového. Pokud je požadovanou změnou navrhována změna parametrů záměru či podmínek, za nichž byl záměr původně do území umístěn, pak je třeba posoudit, zda se změnou nedostane záměr do rozporu s některými kritérii podle stavebního zákona. Pokud by tomu tak bylo, pak nelze změnu rozhodnutí povolit, nebo je nutné stanovit další podmínky pro daný záměr.

Při rozhodování ve věcech upravených zvláštními právními předpisy, které se dotýkají zájmů chráněných orgánem ochrany veřejného zdraví jsou dotčenými správními orgány ve smyslu ust. § 77 odst. 2 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně veřejného zdraví“), orgány ochrany veřejného zdraví. Tuto úlohu plní zejména krajské hygienické stanice, v některých případech je dotčeným správním orgánem přímo Ministerstvo zdravotnictví. Krajské hygienické stanice jsou dotčeným správním orgánem zejména v řízeních podle stavebního zákona. V souladu se správním řádem vydávají orgány ochrany veřejného zdraví jako podklad pro rozhodnutí své stanovisko nebo závazné stanovisko.

Odvolatelka požaduje změnu rozhodnutí spočívající ve změně podmínek č. 1 a č. 2., změna se dotýká veřejného zájmu z hlediska ochrany veřejného zdraví, jehož ochrana přísluší orgánu ochrany veřejného zdraví. Krajská hygienická stanice Karlovarského kraje se sídlem v Karlových Varech (dále jen „KHS“) byla stavebním úřadem zahrnuta do okruhu dotčených orgánů, avšak součástí spisu není žádné její stanovisko ani vyjádření z hlediska jím chráněného veřejného zájmu. Ačkoli je orgánem příslušným k prověřování plnění podmínek územního rozhodnutí, kterým bylo stanoveno hlukové pásmo hygienické ochrany, stavební úřad, tato skutečnost nezbavuje dotčené orgány povinnosti poskytnout mu v případě nejasností o odborných otázkách součinnost. Navrhovaná změna podmínek č. 1 a č. 2 rozhodnutí o ochranném pásmu se přímo dotýká kompetence KHS a je tak zásadní, že rozhodnout v předmětné věci bez spolupráce s orgánem ochrany veřejného zdraví považuje odvolací správní orgán za nesprávný postup způsobující nepřezkoumatelnost rozhodnutí.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí se stavební úřad podrobně zabýval podanou žádostí, uplatněnými námitkami a argumenty ze strany žadatelky i Sokolovské uhelné. Podanou žádost je vždy třeba projednat v rozsahu předmětu uvedeném žádosti. V daném případě se tedy stavební úřad zaměřil na možnost změny podmínek č. 1 a č. 2 rozhodnutí o ochranném pásmu. Zrušení ochranného pásma nebo úprava jeho rozsahu (zúžení) apod. není předmětem vedeného řízení o změně rozhodnutí o ochranném pásmu. Podmínky rozhodnutí o ochranném hlukovém pásmu byly stanoveny zejména k ochraně vymezeného okolí průmyslového komplexu Vřesová před negativními účinky nadlimitního hluku produkovaného provozem komplexu.

Odvolací správní orgán se ztotožňuje se závěry stavebního úřadu z hlediska posouzení změny podmínky č. 1 a č. 2 a rovněž v navrhované změně spatřuje zamezení naplnění účelu a smyslu stanoveného ochranného pásma. Ochranné pásmo vymezuje prostor, v daném případě okolní území průmyslového komplexu Vřesová, v němž nelze dodržet hlukové limity. Z důvodu

ochrany veřejného zájmu z hlediska ochrany veřejného zdraví je v tomto pásmu rozhodnutím o ochranném pásmu zakázáno stavět obytné budovy, dětské, školské, sportovní zařízení a stavby sloužící k rekreačním účelům s výjimkou zahrádkářských kolonií a stavby, které by byly zdrojem dalšího nadměrného hluku nad jeho hranici.

Odvolatelka navrhuje změnu podmínky č. 1, cit.: „*Umístění a povolení nové stavby bytového domu, rodinného domu, stavby pro zdravotní nebo sociální účely anebo funkčně obdobné stavby a stavby zdroje hluku uvnitř pásma hygienické ochrany je podmíněno souhlasným stanoviskem příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví dle § 77 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, v účinném znění.*“ A podmínky č. 2, cit.: „*Pásmo hygienické ochrany se nevztahuje na stavby, které ke dni vydání rozhodnutí o pásmu hygienické ochrany existovaly v pásmu hygienické ochrany.*“

Zákon o ochraně veřejného zdraví v ust. § 77 odst. 4 ukládá orgánům veřejného zdraví cit.: „*Žadatel o vydání povolení záměru stavby bytového domu, rodinného domu, stavby pro předškolní nebo školní vzdělávání, stavby pro zdravotní nebo sociální účely anebo funkčně obdobné stavby a stavby zdroje hluku před podáním žádosti o povolení záměru, nebo stavební úřad po podání žádosti žadatele o povolení záměru zajistí, aby záměr těchto staveb byl z hlediska ochrany před hlukem posouzen příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví.*“ Zákon o ochraně veřejného zdraví tedy vyžaduje posouzení orgány veřejného zdraví pro vybrané druhy staveb, jedná se i o stavby zahrnuté odvolatelkou v návrhu podmínky č. 1. Smysluplnost stanoveného ochranného pásma s podmínkou, která je obdobně stanovena zákonem o ochraně veřejného zdraví, ztrácí na významu a lze jej z hlediska duplicity považovat za nadbytečné. Platnost rozhodnutí o ochranném pásmu byla stanovena podmínkou č. 4 v rozhodnutí o ochranném pásmu, a to do doby, než pomínou důvody vyhlášení ochranného pásma. Na podkladě předložených dokumentů, protokol o měření hluku a hluková studie, která ačkoli provedeným způsobem měření nenahrazuje měření ověřeným zvukoměrem, lze její výsledky orientačně použít, je možné konstatovat, že průmyslový komplex Vřesová je stále zdrojem nadlimitního hluku s negativními účinky na okolí a důvody pro plošné vyhlášení ochranného pásma trvají.

Podmínka č. 2 v návaznosti na podmínku č. 1 v důsledku umožňuje změny v užívání všech staveb uvedených do užívání před platností stanoveného ochranného pásma, a to včetně účelu užívání bytový dům, rodinný dům, stavba pro zdravotní nebo sociální účely anebo funkčně obdobné stavby a stavby zdroje hluku. Jakákoli regulace takové výstavby v daném pásmu by byla tedy zrušena. Rovněž změna podmínky č. 2 v návaznosti na navrhovanou změnu podmínky č. 1 zcela popírá smysl a účel navrženého ochranného pásma z důvodu ochrany veřejného zdraví před nadlimitním hlukem. Rozhodnutí o ochranném pásmu kromě obecných náležitostí rozhodnutí a náležitostí stanovených v ust. § 92 stavebního zákona, obsahuje podle ust. § 13 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 503 Sb.“), označení chráněné stavby, zařízení či území, katastrální území, parcelní čísla a druh pozemků podle katastru nemovitostí, na nichž se ochranné pásmo zřizuje, a dále také stanovení zákazů nebo omezení některých činností z důvodů ochrany života, veřejného zdraví a životního prostředí před negativními účinky provozu průmyslových, zemědělských, dopravních a jiných staveb nebo z důvodů ochrany staveb a zařízení před negativními vlivy okolí. Změnou podmínek č. 1 a č. 2 by však již nebyly rozhodnutím o ochranném pásmu s přihlédnutím k ust. § 77 odst. 4 zákona o ochraně veřejného zdraví, stanoveny žádné zákazy ani omezení. Smysl a účel rozhodnutí o ochranném pásmu by byl popřen a navržená změna rozhodnutí směřuje spíše ke zrušení rozhodnutí o ochranném pásmu. Nicméně změna podmínek č. 1 a č. 2 se přímo dotýká ochrany veřejného zdraví a podkladem k posouzení předloženého návrhu by mělo být i stanovisko orgánu veřejného zdraví.

Dále je třeba uvést, že v době vyhlášení ochranného pásma (rok 1994) nebyl zákon o ochraně veřejného zdraví v platnosti (účinnost od 1. 1. 2001), avšak i současná legislativa, kdy je veřejný zájem ochrana veřejného zdraví chráněn příslušnými orgány ochrany veřejného zdraví, umožňuje samostatně stanovit ochranné pásmo k ochraně okolí stavby nebo zařízení před negativními účinky stavby nebo zařízení. I z toho lze dovozovat, že postup ve smyslu ust. § 77 odst. 4 zákona o ochraně veřejného zdraví nesupluje možnost plošného vymezení ochranného pásma.

Stavební úřad se správně v odůvodnění napadeného rozhodnutí zabýval dopadem nadlimitního hluku v případě umístění nových staveb v ochranném pásmu, zvažoval dopad na pohodu bydlení a na pobyt osob v exteriéru se zohledněním kolísavosti úrovně produkovaného hluku vlivem intenzity a výkonu provozu průmyslového komplexu Vřesová. Zde lze konstatovat, že návrh opatření k ochraně před nadlimitním hlukem ve smyslu ust. § 77 odst. 5 zákona o ochraně veřejného zdraví se týká vybraných staveb. Provedením stavebně technických opatření může být docíleno snížení nadlimitního hluku a uvnitř staveb budou dodrženy hygienické limity hluku, avšak vystavení nadlimitní hlukové zátěži zůstane vždy při pohybu ve venkovním prostředí nebo při větrání vnitřních prostor. Zdrojem nadlimitního hluku v daném případě není běžný průmyslový provoz, ale průmyslový komplex s několika dominantními zdroji hluku s nepřetržitým denním i nočním provozem. Posuzování každého takového případu musí probíhat jednotlivě se zohledněním konkrétní podmínek a zohledněním proporcionality všech zájmů. Obec Vřesová nadto na rozdíl od ostatních přímo dotčených obcí svým umístěním téměř navazuje na průmyslový komplex a je tedy i nejvíce zasažena nadlimitním hlukem. Tato situace se s největší pravděpodobností vzhledem k účelu a rozsahu průmyslového komplexu s výhledem do budoucna nebude z hlediska hluku zlepšovat. Naopak je žádoucí a smysluplné, aby byla těžká průmyslová výroba koncentrována v jenom místě a tím i v co nejmenším rozsahu zatěžovala a omezovala své okolí. Omezení spojené s ochranným pásmem je v daném případě logicky vyváжено zájmem na ochraně zdraví. Nelze skutečně dospět k závěru, že pochopitelný zájem odvolatelky na rozšíření a rozvoji obce a na výkonu vlastnických práv převažuje nad veřejným zájmem na ochraně zdraví obyvatel, nad zájmem na ochranu obyvatel před účinky hluku. Převažujícím je zcela zájem na ochraně zdraví obyvatel. Stavební úřad je povinen ve všech řízeních zohlednit i veřejné zájmy chráněné zvláštními zákony, tedy i zákon o ochraně veřejného zdraví v případě ochrany před hlukem. Stavební úřad uvedl úvahy týkající se posouzení převažujícího veřejného zájmu na ochraně veřejného zdraví a nad zájmy obce Vřesová. Na území obce se nacházejí čtyři bytové domy původně zhotovené jako ubytovna pro dělníky při výstavbě komplexu Vřesová a následně jako služební byty pro zaměstnance. Další stavby pro bydlení se na území obce v současné době nenacházejí. Umístění nových staveb ve smyslu navrhované změny podmínek č. 1 a č. 2 do území zatíženého nadlimitním hlukem může vést k ohrožení veřejného zdraví s dopadem na kvalitu života obyvatel. Důvod, pro který bylo stanoveno ochranné pásmo nadále trvá. Z podmínek rozhodnutí o ochranném pásmu nevyplývá nemožnost zlepšení stavebně technických parametrů stávajících staveb z důvodu snížení dopadu nadlimitního hluku v území a zlepšení kvality bydlení stávajících obyvatel. Rozšíření obce a její modernizaci lze provádět jen v limitech daných ochranným pásmem.

Vzhledem k tomu, že obec Vřesová v současné době nedisponuje platným územním plánem, postupuje stavební úřad v územním řízení ve smyslu ust. § 87 odst. 2 stavebního zákona, cit.: „... V případech záměrů umístovaných v území, ve kterém nebyl vydán územní plán, nařídí stavební úřad veřejné ústní jednání vždy. Pro doručování oznámení o zahájení územního řízení a dalších úkonů v řízení se použije odstavec 1 obdobně; konání veřejného ústního jednání se oznamuje veřejnosti veřejnou vyhláškou, která musí být vyvěšena nejméně 30 dnů předem. Po tuto dobu musí stavební úřad umožnit každému nahlédnout do podkladů pro vydání rozhodnutí. Žadatel zajistí, aby informace o jeho záměru a o tom, že podal žádost o vydání územního

rozhodnutí, byla bezodkladně poté, co bylo oznámeno zahájení územního řízení a nařízeno veřejné ústní jednání, vyvěšena na místě určeném stavebním úřadem v oznámení, a to do doby konání veřejného ústního jednání. Informace obsahuje údaje o žadateli, o předmětu územního řízení a o veřejném ústním jednání. Součástí informace je grafické vyjádření záměru, popřípadě jiný podklad, z něhož lze usuzovat na architektonickou a urbanistickou podobu záměru a na jeho vliv na okolí. Pokud žadatel uvedenou povinnost nesplní, stavební úřad nařídí opakované veřejné ústní jednání, pokud mělo porušení této povinnosti žadatele za následek zkrácení práv účastníků územního řízení. V případě, že se neprokáže opak, má se za to, že žadatel povinnost vyvěšení informace splnil.“

Veřejné ústní jednání tedy nařizuje stavební úřad vždy povinně v případech záměrů umístěovaných v území, ve kterém nebyl vydán územní plán. Konání veřejného ústního jednání se nad rámec běžného doručování oznamuje veřejnosti veřejnou vyhláškou, která musí být vyvěšena nejméně 30 dnů předem na úřední desce, a tzv. informační tabulí. Veřejného ústního jednání se může účastnit každý, kdo se o jednání dozví (tj. veřejnost). Po dobu zveřejnění oznámení o konání veřejného ústního jednání musí stavební úřad umožnit každému nahlédnout do podkladů pro vydání společného povolení. V rámci koncentrační zásady podle ust. § 89 odst. 1 stavebního zákona musí být námítky účastníků řízení a závazná stanoviska dotčených orgánů uplatněny nejpozději při ústním jednání a připomínky veřejnosti při veřejném ústním jednání, jinak se k nim nepřihlíží.

Doručování písemností veřejnou vyhláškou je upraveno především v ust. § 25 odst. 2 správního řádu, cit.: *„Doručení veřejnou vyhláškou se provede tak, že se písemnost, popřípadě oznámení o možnosti převzít písemnost, vyvěsí na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje; na písemnosti se vyznačí den vyvěšení. Písemnost nebo oznámení se zveřejní též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Patnáctým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenou, byla-li v této lhůtě splněna i povinnost podle věty druhé.“*

Vzhledem k tomu, že obec Vřesová nemá platný územní plán, musí stavební úřad v průběhu řízení o změně územního rozhodnutí o ochranném pásmu, na které se rovněž vztahují procesní postupy jako na územní řízení, aplikovat výše citované ustanovení o veřejném ústním jednání. Neprovedení veřejného ústního jednání, tedy nesprávný postup stavebního úřadu, způsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí. Odvolací správní orgán nemůže zhojit nezákonný postup stavebního úřadu, proto rozhodl, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí a napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání stavebnímu úřadu.

Při změně územního rozhodnutí podle ust. § 94 odst. 4 stavebního zákona se použijí ustanovení o územním řízení obdobně. Doručování v územním řízení upravuje ust. § 87 stavebního zákona. V daném případě se jedná o řízení o záměru zasahujícího do území výše uvedených obcí, Chodov, Tatrovice, Vintířov, Vřesová, Jindřichovice a Dolní Nivy. Podle grafické přílohy rozhodnutí o ochranném pásmu je jejich území ochranným pásmem dotčeno. Dále se ve smyslu ust. § 144 správního řádu jedná o řízení s velkým počtem účastníků, tedy s více než 30 účastníky řízení.

V případě záměrů zasahujících do území několika obcí se v řízení s velkým počtem účastníků oznámení o zahájení řízení a další úkony v řízení doručují vždy veřejnou vyhláškou podle ust. § 25 odst. 3 správního řádu. Jednotlivě se doručuje dotčeným orgánům a účastníkům řízení podle ust. § 85 odst. 1 stavebního zákona, zde žadatelka obec Vřesová, obce, na jejichž území má být požadovaný záměr uskutečněn (Chodov, Tatrovice, Vintířov, Vřesová, Jindřichovice, Dolní Nivy) a podle ust. § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona vlastníku pozemku nebo stavby, na kterých má být požadovaný záměr uskutečněn, není-li sám žadatelem, zde Sokolovská uhelná. Veřejnou vyhláškou se doručuje podle ust. § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona osobám, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno.

Tyto osoby jsou v daném případě vymezeny grafickou přílohou rozhodnutí o ochranném pásmu, zákres izofony ochranného pásma na podkladě katastrální mapy.

Stavební úřad vyjma písemnosti výzva – vyjádření k podanému odvolání doručoval písemnosti vyvěšením na úředních deskách obcí Chodov, Tatrovice, Vintířov, Vřesová. Obce Jindřichovice a Dolní Nivy nebyly dle rozdělovníku rozhodnutí o ochranném pásmu z roku 1994 zařazeny do okruhu účastníků a nebyly obesílány. Stavební úřad postupoval v řízení o změně rozhodnutí o ochranném pásmu obdobně a uvedené obce do okruhu účastníků nezařadil. Dle grafické přílohy rozhodnutí o ochranném pásmu však ochranné pásmo zasahuje i na území obcí Jindřichovice (k. ú. Mezihorská) a Dolní Nivy (k. ú. Horní Rozmysl).

Vzhledem k tomu, že v případě rozhodnutí o ochranném pásmu již dávno uplynuly lhůty pro přezkumné řízení, obnovu řízení a ani nejsou důvody pro vydání nového rozhodnutí dle ust. § 101 správního řádu, nelze již v současné době posuzovat správnost tohoto rozhodnutí. Lze pouze konstatovat, že předmětné rozhodnutí je stále platné a závazné pro dotčené osoby.

Nezahrnutí obcí Jindřichovice a Dolní Nivy a vlastníků dotčených pozemků a staveb na území obcí Jindřichovice a Dolní Nivy v ochranném pásmu mezi účastníky řízení při rozhodování o změně rozhodnutí o ochranném pásmu, neboť byly účastníky řízení o stanovení ochranného pásma a jsou rovněž účastníky o jeho změně, způsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí a zkrácení práv přímo dotčených účastníků řízení. Odvolací správní orgán ve smyslu uvedeného doručuje rozhodnutí veřejnou vyhláškou všem obcím, jejichž území je dotčeno stanoveným ochranným pásmem ve smyslu přílohy rozhodnutí o ochranném pásmu a vlastníků pozemků a staveb dotčených stanoveným ochranným pásmem ve smyslu přílohy rozhodnutí o ochranném pásmu, tedy i opomenutým obcím a vlastníků pozemků a staveb dotčených stanoveným ochranným pásmem na území obcí Jindřichovice a Dolní Nivy.

S ohledem na opakující se chybu v délce vyvěšení písemností (oznámení o zahájení řízení, usnesení, sdělení seznámení s podklady, rozhodnutí) na úřední desce města Chodov a také vyvěšení rozhodnutí na úřední desce obce Tatrovice, se odvolací správní orgán k této otázce podrobněji vyjádří.

Podle ust. § 25 odst. 2 správního řádu se doručení veřejnou vyhláškou provede tak, že se písemnost vyvěsí na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje. Na písemnosti se vyznačí den vyvěšení. Písemnost se zveřejní též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Písemnost je doručena 15. den po vyvěšení. Tato lhůta je počítána na dny, tudíž písemnost musí být vyvěšena na úřední desce celých 15 dnů. Pokud je písemnost sejmuta 15. den, není lhůta dodržena. Vyvěšení by tedy mělo trvat min. 17 dnů (den vyvěšení + 15 dnů + den sejmutí). Totéž platí o vyvěšení způsobem umožňujícím dálkový přístup. Samozřejmostí je vyznačení data vyvěšení a sejmutí na písemnosti.

Jde-li o řízení, ve kterém se veřejnou vyhláškou doručuje ve správních obvodech několika obcí podle ust. § 25 odst. 3 správního řádu, správní orgán, který písemnost doručuje, ji nejpozději v den vyvěšení zašle též příslušným obecním úřadům, které jsou povinny písemnost bezodkladně vyvěsit na svých úředních deskách na dobu nejméně 15 dnů. Jako den vyvěšení se považuje den vyvěšení na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje.

Nesprávný postup správního orgánu, nedodržení, respektive zkrácení lhůty pro vyvěšení rozhodnutí na úřední desce, má v důsledku vliv na zákonnost vydaného rozhodnutí, neboť účastníci řízení byli zkráceni na svých procesních právech a rozhodnutí nelze považovat za doručené. Rovněž oznámení o zahájení řízení nebylo vlivem nedodržení lhůty pro vyvěšení na úřední desce účastníkům oznámeno.

Na podkladě žádosti právního zástupce Sokolovské uhelné o prodloužení lhůty k uplatnění námitek a připomínek do dne 3. 8. 2024 stavební úřad podle ust. § 39 správního řádu

usnesením č. j. OSÚ/5850/2024/Ce ze dne 26. 6. 2024 prodloužil účastníkům lhůtu pro uplatnění námitek a dotčeným orgánům pro uplatnění závazných stanovisek do dne 3. 8. 2024.

Lhůta pro uplatnění námitek a závazných stanovisek byla stanovena v oznámení o zahájení řízení ze dne 15. 5. 2024 podle ust. § 87 odst. 1 stavebního zákona. Aby mohla být lhůta k provedení úkonu prodloužena podle ust. § 39 odst. 2 správního řádu, musela by být primárně stanovena usnesením ve smyslu ust. § 39 odst. 1 správního řádu. Stavební úřad však lhůtu stanovil neformálně v oznámení o zahájení řízení, proto měla být takto stanovená lhůta prodloužena rovněž neformálně např. sdělením. Nesprávný postup stavebního úřadu nemá vliv na zákonitost rozhodnutí.

K námitkám podaným v odvolání odvolací správní orgán uvádí:

1. Nesprávné posouzení otázky účelu a smyslu ochranného pásma a navrhované změny

Odvolatelka nesouhlasí s názorem stavebního úřadu, že navrhovaná změna podmínky č. 1 rozhodnutí o ochranném pásmu by zmařila účel vydaného rozhodnutí o ochranném pásmu a že v podstatě duplikuje ust. § 77 zákona o ochraně veřejného zdraví. Naopak je přesvědčena, že původní účel a smysl rozhodnutí o ochranném pásmu by byl i po navrhované změně podmínek č. 1 a č. 2 rozhodnutí o ochranném pásmu zachován. Odvolatelka na podkladě uvedeného nálezu Ústavního soudu argumentuje, že rozhodnutí o ochranném pásmu je materiálně opatření obecní povahy, které je vydáno v konkrétní věci a směřuje vůči neurčitému okruhu adresátů, aniž by tak muselo být zákonem výslovně označeno. Charakter opatření obecní povahy by tak zůstal zachován i v případě vyhovění podané žádosti odvolatelky. Odlišnost a nikoli duplicitu s ust. § 77 zákona o ochraně veřejného zdraví spatřuje odvolatelka v tom, že změnou podmínky č. 1 rozhodnutí o ochranném pásmu by rozhodnutí jednoznačně vymezovalo území, v němž budou všechny vyjmenované stavby automaticky podmíněné stanoviskem orgánu ochrany veřejného zdraví. V případě změny podmínky č. 2 rozhodnutí o ochranném pásmu, která se týká staveb již existujících, je odlišnost jednoznačná. Dále odvolatelka uvádí názor, že ust. § 77 zákona o ochraně veřejného zdraví je méně invazivní způsob ochrany před nadlimitním hlukem u nově umísťovaných staveb než vymezené ochranné hlukové pásmo a jedná se o jeho alternativu. Dostatečná míra ochrany stavby před nadlimitním hlukem pak bude zajištěna ve všech případech přijetím dostatečných opatření k ochraně stavby před nadlimitním hlukem. Tím bude naplněn účel a smysl ochranného pásma méně invazivním způsobem. Navrhovaná změna se nijak nedotkne oprávnění Sokolovské uhelné k provozu závodu, jelikož provedení protihlukových opatření je povinnost stavebníka, nikoliv provozovatele hluku.

Odvolací správní orgán nesouhlasí se závěry odvolatelky, že po změně podmínek č. 1 a č. 2 rozhodnutí o ochranném pásmu zůstane zachován původní účel a smysl rozhodnutí o ochranném pásmu. Ochranné pásmo stanovené samostatně rozhodnutím o ochranném pásmu bylo stanoveno z důvodu ochrany pozemků a staveb v okolí průmyslového komplexu Vřesová před jeho negativními účinky, zde nadlimitním hlukem produkovaným provozem komplexu. Ochrana území, staveb a obyvatel je zde zajištěna podmínkami č. 1 a č. 2 rozhodnutí o ochranném pásmu, jedná se zejména o zákaz a omezení výstavby staveb pro bydlení a občanskou vybavenost, přesněji viz výše citace podmínek. Podrobnější úprava obsahu rozhodnutí o ochranném pásmu se nachází v ust. § 13 vyhlášky č. 503/2006 Sb. a zásadní obsahovou náležitostí je stanovení zákazů nebo omezení některých činností z důvodů ochrany života, veřejného zdraví a životního prostředí před negativními účinky provozu průmyslových, zemědělských, dopravních a jiných staveb nebo z důvodu ochrany staveb a zařízení před negativními vlivy okolí. Nezbytnou náležitostí rozhodnutí o ochranném pásmu je grafická příloha vymezující plochu ochranného pásma a znázorňující jeho hranice. Navrhovanou změnou podmínek č. 1 a č. 2 v podstatě dojde k popření účelu ochranného pásma a zániku stanoveného zákazu a omezení. Podmínění povolení vybraných záměrů souhlasným

stanoviskem orgánu ochrany veřejného zdraví ve smyslu ust. § 77 zákona o ochraně veřejného zdraví v navržené změně podmínky č. 1 je nadbytečné, neboť v případě, kdy by řešené území nespadlo do vymezeného ochranného pásma, postupovaly by orgány ochrany veřejného zdraví v rámci své činnosti ve smyslu uvedeného ustanovení, a to i s ohledem na to, že se jedná o území zatížené zdrojem hluku. Další omezení nebo zákaz změnou podmínek č. 1 a č. 2 by rozhodnutí o ochranném pásmu po jeho změně nestanovilo.

Ochranné pásmo bylo stanoveno rozhodnutím o ochranném pásmu podle ust. § 39 zákona č. 50/1976 sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „starý stavební zákon“), které vymezuje obecně územní řízení a podle ust. § 8 vyhlášky č. 85/1976 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 85/1976 Sb.“), které konkrétněji upravuje parametry územního rozhodnutí o umístění stavby. Zde je zřejmé, že Městský úřad Chodov, Odbor regionálního rozvoje, stavební úřad, nesprávně nepoužil příslušné ustanovení k umístění ochranného pásma. Rozhodnutí o ochranném pásmu bylo podřazeno pod ust. § 11 vyhlášky č. 85/1976 Sb. Již výše odvolací správní orgán uvedl, že v případě rozhodnutí o ochranném pásmu dávno uplynuly lhůty pro přezkumné řízení, obnovu řízení a ani nejsou důvody pro vydání nového rozhodnutí dle ust. § 101 správního řádu, a proto již nelze v současné době posuzovat správnost tohoto rozhodnutí. Lze pouze konstatovat, že předmětné územní rozhodnutí o ochranném pásmu (jak je zřejmé z jeho obsahu) je stále platné a závazné pro dotčené osoby. Platnost rozhodnutí o ochranném pásmu řeší ust. § 93 odst. 6 stavebního zákona, ze kterého vyplývá, že rozhodnutí o ochranném pásmu platí po dobu trvání stavby, zařízení nebo chráněného útvaru, nestanoví-li stavební úřad jinou lhůtu. Podmínkou č. 4 rozhodnutí o ochranném pásmu byla stanovena jeho platnost do doby, než pominou důvody vyhlášení ochranného pásma. Komplex Vřesová je nadále v provozu a z předložených měření hluku v areálu a jeho okolí je zřejmé, že řešené území je stále zatíženo nadlimitním hlukem z provozu areálu a není tedy ani dán důvod pro jeho zrušení. V daném případě nebyla stanovena jiná lhůta platnosti rozhodnutí, a proto ochranné pásmo platí po dobu existence stavby (zdroje hluku), zde průmyslového komplexu Vřesová.

Judikatura se opakovaně zabývala situací, kdy bylo ochranné pásmo stanoveno příslušným stavebním úřadem jako územní rozhodnutí (jeden správní akt) podle ust. § 39 starého stavebního zákona, do něhož byly vtěleny dvě jeho varianty, územní rozhodnutí o ochranném pásmu ve smyslu ust. § 11 vyhlášky č. 85/1976 Sb. a zároveň i územní rozhodnutí o stavební uzávěře ve smyslu ust. § 12 vyhlášky č. 85/1976 Sb. a dospěla k závěru, že se jedná o individuální správní akt, který má formu územního rozhodnutí, rozhodnutí o ochranném pásmu. K otázce, jak na takový správní akt podle starého stavebního zákona nahlížet dnes se vyjádřil Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 19. 5. 2021 č. j. 29 A 152/2019-51, cit.: „... *Aktuální právní úprava totiž považuje územní opatření o stavební uzávěře za opatření obecné povahy a tato forma je (v důsledku nepravé retroaktivity) vztahována i na „staré“ stavební uzávěry (srov. § 97 odst. 1 stavebního zákona a ustanovení § 189a stavebního zákona, které nabylo účinnosti dne 3. 6. 2008). To potvrzuje i judikatura správních soudů (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2013, čj. 4 Ao 9/2011-191). Územní rozhodnutí o ochranném pásmu jsou však naopak i nadále vydávána ve formě individuálního správního aktu (srov. zejména § 83 stavebního zákona). Stavební zákon sice stanoví některé podmínky pro tento typ rozhodnutí oproti původní právní úpravě odlišně, ke změně právní formy tohoto typu správních aktů však nedošlo. Z judikatury lze alespoň ilustrativně poukázat na rozhodnutí, v němž se soud vypořádává s otázkou, jakým způsobem nazírat na institut ochranného pásma kolem kulturní památky – rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 8. 2020, čj. 5 As 243/2019-29, zejm. body 17 a násl.).*

Vzhledem k tomu, že územní rozhodnutí č. 208 představuje jeden celistvý správní akt, je nutné mu přiznat pouze jednu formu (tedy buď formu opatření obecné povahy, nebo formu

individuálního správního aktu). Soud se přiklonil k tomu, že předmětné územní rozhodnutí má povahu individuálního správního aktu (tj. rozhodnutí), jelikož jeho hlavním atributem (účelem) je vyhlášení pásma hygienické ochrany okolo budovy spalovny a stavební uzávěra, je pouze sekundárním důsledkem plynoucím z vyhlášeného pásma hygienické ochrany – důraz je tedy jednoznačně kladen na ochranu složek životního prostředí v pásmu okolo stavby. Národní výbor sice výslovně uvedl, že územní rozhodnutí vydává i podle ustanovení, které se věnuje územním rozhodnutím o stavební uzávěře, nicméně pro závěr soudu byl rozhodující primární účel (a převažující povaha) uvedeného správního aktu, nikoliv „formální“ stránka věci.

Soud tedy předmětný akt posuzoval dle jeho obsahu – ostatně dle ustanovení § 11 odst. 4 vyhlášky č. 85/1976 Sb. je součástí územního rozhodnutí o ochranném pásmu i způsob ochrany, kterým se rozumí mimo jiné zákaz, omezení, nebo způsob provádění staveb [aktuální právní úprava obsažená v § 13 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů, rovněž počítá se stanovením zákazů nebo omezení některých činností z důvodů ochrany života, veřejného zdraví a životního prostředí před negativními účinky provozu průmyslových, zemědělských, dopravních a jiných staveb nebo z důvodů ochrany staveb a zařízení před negativními vlivy okolí]. Vzhledem k tomu, že obsahem rozhodnutí o ochranném pásmu může být i zákaz provádění určitých staveb (resp. stavební uzávěra), nic nebrání výše uvedené úvaze soudu vnímat tento správní akt dle jeho „faktického obsahu“ jako územní rozhodnutí (pouze) o ochranném pásmu.“

Ačkoli bylo ve výroku rozhodnutí o ochranném pásmu uvedeno nesprávné ustanovení (pro rozhodnutí o umístění stavby) a nebylo aplikováno ust. § 12 starého stavebního zákona pro rozhodnutí o stavební uzávěře, lze na podkladě výše uvedeného dovozovat, že rozhodnutí o ochranném pásmu je v daném případě individuální akt a nejedná se o opatření obecné povahy, neboť primárním účelem rozhodnutí je vyhlášení ochranného pásma hygienické ochrany.

Provedení protihlukových opatření jako povinnost stavebníka a dotčení oprávnění Sokolovské uhelné je obsaženo v odvolací námitce č. 3.

2. Nesprávné posouzení otázky souladu s veřejným zájmem na ochraně veřejného zdraví

Odvolatelka se konkrétně zabývá naplněním stávajících podmínek č. 1 a č. 2 rozhodnutí o ochranném pásmu, tedy že v ochranném pásmu nelze budovat nové stavby pro bydlení ani občanskou vybavenost, dále, že u stávajících staveb nelze ve smyslu podmínky č. 2 měnit účel užívání na účel vymezený podmínkou č. 1. Nesouhlasí s argumentem stavebního úřadu, že změnou podmínek rozhodnutí o ochranném pásmu by došlo k nárůstu počtu obyvatel vystavených nadlimitnímu hluku. V odůvodnění odvolatelka postrádá posouzení ochrany veřejného zdraví stávajících obyvatel obce. Opakovaně se zabývá rozdílem plošného zákazu výstavby v ochranném pásmu a posouzením všech záměrů v ochranném pásmu ve smyslu ust. § 77 zákona o ochraně veřejného zdraví. Upozorňuje, že právní předpisy nevyžadují úplnou eliminaci nadlimitních hodnot hluku ve venkovním prostředí, posuzují pouze vnitřní prostor staveb. Dále odvolatelka upozorňuje, že rozhodnutí o ochranném pásmu je platné více než 30 let a žádný správní orgán se nezabýval otázkou, zda stále existují skutečné důvody pro omezení práv subjektů.

Odvolací správní orgán souhlasí s odvolatelkou, že ochrana proti hluku formou ochranného pásma je nejvýraznější formou ochrany veřejného zdraví z hlediska hluku a že ochranné pásmo bylo stanovené v době, kdy zákon o ochraně veřejného zdraví a jeho ust. § 77 nebylo v platnosti. Posuzování jednotlivých záměrů orgány ochrany veřejného zdraví ve smyslu ust. § 77 zákona o ochraně veřejného zdraví jsou oproti stanovení ochranného pásma přívětivější alternativou ochrany z hlediska hluku s jednotlivým přístupem a posouzením konkrétních případů. Nicméně průmyslový komplex Vřesová svým rozsáhlým provozem

a rozlohou nepředstavuje běžný průmyslový závod, jedná se o jednoho z největších výrobců elektrické energie a tepla v Karlovarském kraji. Je pochopitelné, že se tedy jedná o specifický zdroj hluku, který ovlivňuje negativními účinky poměrně rozsáhlé území a stavby v něm. Zajištění ochrany před nadlimitním hlukem, a tedy i ochrany veřejného zájmu z hlediska veřejného zdraví, právě stanovením ochranného pásma je v daném případě příhodné a splňující účel ochrany.

S ohledem na stále aktivní provoz komplexu Vřesová a zatížení okolního území nadlimitním hlukem, nelze mít za to, že pominul účel, pro který bylo ochranné pásmo vymezeno. Spolehlivé posouzení navržené změny rozhodnutí o ochranném pásmu by však měl stavební úřad provést ve spolupráci s příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví.

Předmětem vedeného řízení o změně rozhodnutí o ochranném pásmu je na podkladě upřesnění žádosti odvolatelky změna podmínek č. 1 a č. 2, nikoli, zda je důvod pro zrušení ochranného pásma z důvodu zániku účelu, pro který bylo zřízeno. Stavební úřad se zabýval skutečnostmi, zda je důvod pro navrhovanou změnu. Stěžejní otázkou je v daném případě veřejný zájem ochrana veřejného zdraví z hlediska dopadu nadlimitního hluku produkovaného průmyslovým komplexem Vřesová v území, kde nelze dodržet zákonem stanovené hlukové limity. Právě z důvodu ochrany veřejného zdraví bylo stanoveno ochranné pásmo, jehož účelem je zákaz určitého typu nové výstavby a omezení změny výstavby stávající. Jedná se o regulaci, respektive zakonzervování stávajícího stavu v území. Změnou podmínek č. 1 a č. 2 by mohlo za určitých okolností dojít ke změně v užívání stávajících staveb i výstavbě staveb nových a z toho lze pochopitelně dovozovat i nárůst počtu obyvatel. Nicméně dle návrhu územního plánu Vřesová (např. plochy B11, B12 bydlení v rodinných domech) je záměrem obce Vřesová nejenom rozvoj obce, ale i v důsledku toho zvýšení počtu obyvatel. I když by byla po případné změně rozhodnutí o ochranném pásmu u nových staveb nebo změn účelu staveb stávajících provedena protihluková opatření, ve vnitřním prostoru staveb tedy budou splněny hygienické hlukové limity a dle odvolatelky budou i ve venkovním prostoru provedena protihluková opatření, nelze s jistotou tvrdit, že nedojde k nárůstu počtu osob zasažených nadlimitním hlukem. Ať už se jedná o pohyb ve venkovním prostředí nebo např. při větrání vnitřních prostor.

Nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nařízení vlády“), upravuje hygienické limity hluku pro chráněný venkovní prostor, chráněné venkovní prostory staveb, chráněné vnitřní prostory staveb a pro pracoviště. Pro každou uvedenou oblast jsou stanoveny limitní hodnoty hluku.

Odvolatelka upozorňuje na přehlížení ochrany zdraví stávajících obyvatel z hlediska jejich ochrany před nadlimitním hlukem a tvrdí, že není umožněna rekonstrukce stávajících bytových domů, které jsou ve vlastnictví Sokolovské uhelné. Rozhodnutí o ochranném pásmu žádným způsobem nebrání provedení dodatečné protihlukové ochrany stávajících bytových domů a dalších staveb za účelem zlepšení kvality bydlení z hlediska ochrany před nadlimitním hlukem. Tyto úpravy stávajících staveb však nesmí být spojeny se změnou účelu užívání na druhy staveb ve smyslu podmínky č. 1 rozhodnutí o ochranném pásmu. Návrh a provedení protihlukové ochrany je výhradně v gesci vlastníka staveb.

3. Nesprávné posouzení otázky ochrany legitimního očekávání provozovatele hluku

Odvolatelka nesouhlasí se závěrem stavebního úřadu, že změnou rozhodnutí o ochranném pásmu budou ohrožena práva Sokolovské uhelné nabytá v dobré víře a legitimní očekávání jako provozovatele areálu Vřesová ve vztahu a v rozsahu všech vydaných povolení. Stavební úřad spatřuje riziko pro provozovatele v situaci, kdy vlivem změn v areálu s dopadem na hlukovou zátěž okolí, bude povinen hradit náklady na protihluková opatření staveb v ochranném pásmu ve smyslu ust. § 77 odst. 6 zákona o ochraně veřejného zdraví. Odvolatel trvá na svém závěru, že změnou rozhodnutí o ochranném pásmu Sokolovská uhelná nepozbyde

žádných veřejnoprávních oprávnění k provozu areálu Vřesová a její činnost nebude jinak omezena. Úpravou podmínek č. 1 a č. 2 rozhodnutí o ochranném pásmu nevzniknou Sokolovské uhelné žádné povinnosti ani náklady, neboť ve smyslu ust. § 77 odst. 6 zákona o ochraně veřejného zdraví povinnost návrhu a realizace protihlukových opatření je na straně stavebníka chráněné stavby, nikoliv na provozovateli zdroje hluku.

Z hlediska možného vlivu změny podmínek rozhodnutí o ochranném pásmu na oprávnění k provozu komplexu Vřesová Sokolovské uhelné, se vyjádřil stavební úřad v napadeném rozhodnutí a upozornil na ust. § 77 odst. 6 zákona o ochraně veřejného zdraví, na dopad navýšení hluku ze zdroje hluku větší než 2 dB oproti naměřeným hodnotám hluku nebo hodnotám hluku vypočteným v hlukové studii, které byly předloženy v rámci žádosti podle odstavce 3 ust. § 77 zákona o ochraně veřejného zdraví orgánu ochrany veřejného zdraví. Nejsou-li stavebníkem provedená opatření k ochraně před nadlimitním hlukem dostatečná a dojde-li k navýšení hluku ze zdroje hluku většímu než 2 dB, může stavebník žádat, aby tato opatření provedl provozovatel, vlastník nebo správce zdroje hluku.

Stavební úřad je na rozdíl od odvolatelky názoru, že se navrhovaná změna dotkne oprávnění Sokolovské uhelné k provozu závodu, jelikož v případě změn v areálu, které budou mít dopad na hlukovou zátěž okolí, bude Sokolovská uhelná povinna hradit náklady na provedení protihlukových opatření a dojde k ohrožení jejich práv nabytých v dobré víře.

Zde odvolací správní orgán přisvědčuje odvolatelce, neboť Sokolovská uhelná může provozovat areál Vřesová v rozsahu všech vydaných povolení (stávajících povolení), a to se týká i hlediska hluku. Nelze tedy uvažovat, že v průběhu užívání areálu Vřesová lze hluk neomezeně navyšovat oproti stavu v době vydání rozhodnutí o ochranném pásmu a totéž se vztahuje i k případnému navýšení budoucího provozu. Ochranné pásmo hygienické ochrany před hlukem ze zpracovatelské části Sokolovské uhelné a. s. Vřesová bylo zřízeno v roce 1994 a následně byl fyzickým měřením upřesněn a potvrzen navržený průběh ochranného pásma. Navýšení hluku ze zdroje hluku o 2 dB by tedy neodpovídalo provozu areálu ve stávajícím povoleném rozsahu.

4. Rozpor napadeného rozhodnutí s principem proporcionality

Odvolatelka spatřuje neproporcionalitu rozhodnutí o ochranném pásmu v nepřiměřeném omezení práva obce Vřesová na samosprávu. Zákaz umístování a povolování nových staveb vylučuje rozvoj obce a narušuje další veřejné zájmy, mimo jiné i veřejný zájem na ochraně veřejného zdraví před hlukem, jelikož neumožňuje zlepšit kvalitu života a zdraví stávajících obyvatel obce. Dále odvolatelka vychází z výše uvedeného tvrzení, že rozhodnutí o ochranném pásmu je z materiálního hlediska opatřením obecné povahy a z hlediska proporcionality argumentuje ustálenou judikaturou správních soudů a rozsudkem Nejvyššího správního soudu.

Shora se odvolací správní orgán neztotožnil se závěrem odvolatelky, že rozhodnutí o ochranném pásmu je opatření obecné povahy, proto se nebude podrobněji vyjadřovat k její argumentaci vycházející z odvolatelkou citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu.

Stavební úřad se posouzením úměrnosti veřejného zájmu ochrana veřejného zdraví z hlediska nadlimitního hluku v území a práva obce Vřesová na samosprávu z hlediska rozvoje obce zabýval v odůvodnění rozhodnutí, a to s ohledem na navrhované změny podmínek č. 1 a č. 2. Zabýval se nejenom historickým vývojem obce, kdy je zřejmý hlavní směr odvíjející se od vzniků průmyslového areálu dominantního v dané lokalitě a zajištění ubytování pro zde pracující zaměstnance. Dominantní zdroj nadlimitního hluku v území byl důvodem pro nastavení podmínek pro výstavbu v dotčeném území, respektive regulaci výstavby z hlediska ochrany veřejného zdraví. Stavební úřad se vyjádřil z hlediska posouzení pohody bydlení a jednotlivých složek životního prostředí pro případnou navrhovanou změnu rozhodnutí o ochranném pásmu. Jako neadekvátní alternativu ke stanovenému ochrannému pásmu

zhodnotil navrhovaný postup podle ust. § 77 zákona o ochraně veřejného zdraví. Dále uvedl, že zájmem obce by měl být i veřejný zájem na ochraně veřejného zdraví a zajištění kvalitního bydlení a života obyvatel obce. S ohledem na současný stav nelze do budoucna očekávat zlepšení z hlediska hluku a překročení hygienických limitů v území, a tedy i rozšíření obce a s tím související nárůst obyvatel, kteří budou vystaveni nadlimitnímu hluku, není obecně prospěšný. Odvolací správní orgán se ztotožňuje se závěry stavebního úřadu a má rovněž za to, že veřejný zájem na ochranu veřejného zdraví z hlediska zatížení nadlimitním hlukem převažuje nad zájmem odvolatelky na rozvoji obce a jejího území a právem na samosprávu. Důvody ochrany okolí areálu Vřesová před negativními účinky zdroje nadlimitního hluku, kterým je areál Vřesová, respektive účel, pro který bylo stanoveno ochranné pásmo, nadále trvá. Ochrana veřejného zdraví a minimalizace negativních dopadů je v daném případě prioritou nad právem na samosprávu odvolatelky. Stavební úřad se podrobně a dostatečně zabýval posouzením výše napadené proporcionality rozhodnutí o ochranném pásmu a práva odvolatelky na samosprávu. Nutno dodat, že z podmínek rozhodnutí o ochranném pásmu nevyplývá nemožnost zlepšení stavebně technických parametrů stávajících staveb za účelem snížení dopadu nadlimitního hluku v území a zlepšení kvality bydlení stávajících obyvatel.

5. Nesprávné hodnocení důkazů uplatněných účastníky řízení

Odvolatelka nesouhlasí s hodnocením předložených důkazů stavebním úřadem. Na základě jí předloženého protokolu o měření hluku dovozuje, že překročení hygienických limitů hluku pro noční dobu je takové, které lze provedením technických opatření snížit pod hygienický limit. Hlukovou studii předloženou Sokolovskou uhelnou odvolatelka shledala bezvýznamnou, neboť je na straně č. 65 hlukové studie uvedeno, že hladiny zjištěné pomocí akustické kamery slouží pro technické zhodnocení akustické situace a stanovení podílů jednotlivých zdrojů hluku v místě snímání akustickou kamerou a nemohou nahrazovat deklarování akustické imise ověřeným zvukoměrem na místě měření či v chráněných prostorech podléhající předepsaným hygienickým limitům hluku či normovým požadavkům. Odvolatelka dále uvádí, že stavební úřad především nesprávně hodnotil hlukovou studii, neboť z ní dovodil, že je potřeba zachovat vydané rozhodnutí o ochranném pásmu v původním znění. Stavební úřad tedy nesprávně přihlédl k hlukové studii, která nemá vypovídající hodnotu o míře hluku v území, v kterém by na základě změny podmínky č. 1 mohly vzniknout nové chráněné stavby a dále samotný závěr o existenci nadlimitního hluku nemůže být důvodem pro zachování neproporcionálního ochranného pásma.

Odvolatelka předložila protokol o měření hluku, který dokládá překročení hygienických limitů hluku na třech měřených místech v obci Vřesová v noční době. Měření bylo provedeno akreditovanou laboratoří a bez znalosti provozního režimu areálu Vřesová.

Sokolovská uhelná v průběhu řízení doplnila hlukovou studii (akustické posouzení) zpracovanou akreditovanou laboratoří na podkladě měření akustickou kamerou za účelem identifikace dominantních míst akustické emise v areálu Vřesová. Měření bylo provedeno při zprovoznění jednotlivých částí technologie ve standartním denním provozu. Při měření technologie paroplynu byla v provozu pouze polovina technologie a při měření hluku u objektu pro sušení a objektu pro drcení byla uvedena technologie zprovozněna na poloviční výkon.

Při měření a hodnocení hluku se ve smyslu ust. § 20 odst. 1 nařízení vlády postupuje podle metod a terminologie týkajících se oborů elektroakustiky, akustiky a vibrací, obsažených v příslušných českých technických normách. Při jejich dodržení se výsledek považuje za prokázaný.

Metodický návod pro měření a hodnocení hluku v mimopracovním prostředí, který vydalo Ministerstvo zdravotnictví ČR na podkladě platných právních předpisů a souvisejících českých technických norem ve věstníku částka 14/2023 (dále jen „metodika MZD“), stanovuje souhrnně způsob měření a hodnocení hladin akustického tlaku měřených v chráněném

venkovním prostoru, chráněném venkovním prostoru staveb a v chráněném vnitřním prostoru staveb, osobami uvedenými v ust. § 32a zákona o ochraně veřejného zdraví pro účely hodnocení vlivu hluku na zdraví obyvatelstva podle ust. § 30, 31, 32a, 34 a § 77 zákona o ochraně veřejného zdraví a nařízení vlády, a pro účely hodnocení zdravotních rizik obyvatelstva z expozice hlukem. Z metodiky MZD vyplývá, že pro měření hluku v komunálním prostředí se používají definované měřicí přístroje (měřicí mikrofony, zvukoměry tř. 1 a pásmové filtry) vyhovující českým technickým normám a pro použití zvukoměrné techniky je nutné provedení její provozní kalibrace. Dále je stanovena strategie a postup měření včetně požadavků na umístění mikrofonů v daném typu prostředí. Strategie měření představuje souhrn základních přístupů k organizaci a provedení měření. Měření musí zajistit získání správných, tj. přesných, reprezentativních a reprodukovatelných hodnot určujících ukazatelů hluku upravených právními předpisy pro účely ochrany veřejného zdraví před hlukem v mimopracovním prostředí. Zvolená strategie pak bere v úvahu především faktory jako je identifikace zdroje hluku a jeho provozní podmínky, vzájemná situace zdroje hluku a chráněných prostor (topografické podmínky a prostorovou dispozici), omezující vlivy (např. meteorologické podmínky, roční a denní dobu atd.) a omezující podmínky provozu zdroje hluku. Provozní podmínky zdroje musí být v případě sledovaného hlukového prostředí reprezentativní z hlediska dlouhodobé hlukové zátěže a v případě stanovení ochranného pásma hygienické ochrany před hlukem je nutné vycházet i z hlukové zátěže při plném provozu zdroje hluku. Areály sloužící průmyslové výrobě se podle ust. § 2 písm. o) nařízení vlády považují za stacionární zdroje hluku. V tomto případě se měření pro denní dobu provádí tak, aby bylo možno stanovit výslednou hladinu akustického tlaku pro osm souvislých a na sebe navazujících nejhlučnějších hodin, pro noční dobu pro nejhlučnější hodinu.

Protokol o měření hluku ani hluková studie dle výše uvedeného nejsou z hlediska způsobu měření a splnění požadavků právních předpisů a českých technických norem relevantním podkladem (např. použitá zvukoměrná technika, předepsaná doba měření, zohlednění provozních podmínek areálu, sledování dlouhodobé hlukové zátěže, zohlednění celého území ochranného pásma apod.), a proto nejsou jistě dokladem o tom, o jakou konkrétní hodnotu jsou hygienické limity hluku překročeny, avšak dokládají skutečnost, že účel, pro který bylo ochranné pásmo zřízeno, nadále trvá. Tedy, že areál Vřesová jako zdroj hluku produkuje nadlimitní hluk s negativním dopadem na své okolí. V posuzované věci lze orientačně k těmto podkladům přihlídnout.

Stavební úřad se v odůvodnění rozhodnutí zabýval posouzením hledisek ochrany veřejného zájmu z hlediska ochrany veřejného zdraví a práva na samosprávu odvolatelky, dopadem navržených změn podmínek č. 1 a č. 2 v prostředí zatíženém nadlimitním hlukem a dalšími hledisky. Rovněž v posuzování zohlednil předložené důkazy protokol o měření hluku a hlukovou studii. V posledním odstavci části 1.5 na straně č. 18 napadeného rozhodnutí uvedl, cit.: „Z výše uvedených podkladů (výsledků měření hluku, které předložil Žadatel a výsledků Hlukové studie, které předložil Účastník řízení) vyplývá, že dotčené území je zatíženo nadlimitním hlukem. Stavební úřad má za to, že tato skutečnost je dalším důvodem pro zachování vydaného Rozhodnutí o ochranném pásmu v původním znění. Nelze tedy dovodit, že stavební úřad rozhodl pouze na podkladě hlukové studie. Odvolací námitku považuje odvolací správní orgán za nedůvodnou.

Odvolací správní orgán posoudil výše uvedené vady rozhodnutí tak, že je nelze odstranit v odvolacím řízení. Vycházel přitom ze zásady dvouinstančnosti správního posouzení. To je v zásadě dvoustupňové a odvolacímu správnímu orgánu nepřísluší formulovat ve 2. stupni právní závěry (zasahovat do věcného řešení předmětu řízení) o otázkách, které měly být ze zákona povinně učiněny v 1. stupni, neboť proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se

podle ust. § 91 odst. 1 správního řádu nelze odvolat. Účastníci řízení by při nerespektování této zásady byli zkráceni na svých zákonných právech.

Odvolací správní orgán podle ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy, a proto napadené rozhodnutí ruší a věc vrací k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal.

Správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, je při novém projednání věci vázán tímto právním názorem odvolacího správního orgánu:

Po zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání bude stavební úřad následně postupovat v souladu s výše uvedeným právním názorem odvolacího správního orgánu. Zejména bude informovat o pokračování řízení o změně rozhodnutí o ochranném pásmu, v rámci součinnosti podle ust. § 8 správního řádu vyzve příslušný orgán ochrany veřejného zdraví k vyjádření k záměru změny podmínek rozhodnutí o ochranném pásmu z hlediska dopadu navržené změny na ochranu veřejného zdraví. Vzhledem k absenci územního plánu obce Vřesová, provede stavební úřad veřejné ústní jednání ve smyslu ust. § 87 odst. 2 stavebního zákona a ust. § 25 správního řádu. Dále stavební úřad upraví okruh účastníků a zahrne do něj obce Jindřichovice a Dolní Nivy a vlastníky dotčených pozemků a staveb na území obcí Jindřichovice a Dolní Nivy nacházející se v ochranném pásmu. Před vydáním rozhodnutí ve věci, po ukončení dokazování, v dostatečné a jednoznačně vymezené lhůtě ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu seznámí účastníky s podklady rozhodnutí a umožní jim vyjádřit se k těmto podkladům. Následně stavební úřad vydá rozhodnutí, které bude v souladu s ust. § 67 až ust. § 69 správního řádu, odůvodnění rozhodnutí bude úplné, přesvědčivé a přezkoumatelné. V rozhodnutí stavební úřad uvede vypořádání všech uplatněných námitek a vyjádření k podkladům rozhodnutí.

Odvolací správní orgán doručuje rozhodnutí v odvolacím řízení shodně jako stavební úřad s výjimkou doručování veřejnou vyhláškou na úřední desce obcí Jindřichovice a Dolní Nivy, jejichž správní území jsou dotčena ochranným pásmem. Účastníkům podle ust. § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona doručuje veřejnou vyhláškou. Sokolovské uhelné doručuje prostřednictvím právního zástupce, nedoručuje zmocniteli, ale jeho zplnomocněnému zástupci.

Účastníci řízení - další dotčené osoby:

město Chodov, obec Tatrovice, obec Vintířov, obec Dolní Nivy, obec Jindřichovice, vlastníci pozemků a staveb v ochranném pásmu (vymezeno grafickou přílohou rozhodnutí o ochranném pásmu, zakres izofony ochranného pásma)

Vypořádání s vyjádřeními účastníků k podkladům rozhodnutí:

Dne 26. 8. 2025 obdržel odvolací správní orgán repliku odvolatelky k vyjádření Sokolovské uhelné. Odvolatelka se vyjádřila k jednotlivým bodům vyjádření Sokolovské uhelné, zopakovala a shrnula již dříve uváděnou argumentaci, ke které se odvolací správní orgán vyjádřil již shora. Dále nepředložila žádné nové návrhy a důkazy, které by byly rozhodné pro vydání rozhodnutí v odvolacím řízení.

Poučení

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle ust. § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Rozhodnutí odvolacího správního orgánu je v právní moci, jestliže bylo oznámeno všem odvolatelům a účastníkům uvedeným v ust. § 27 odst. 1 správního řádu.

Ing. Miroslava Loudová
vedoucí oddělení stavební úřad
odbor správních agend, stavební úřad
a krajský živnostenský úřad

Příloha

Situace ochranné pásma Vřesová izofona

Doručování veřejnou vyhláškou:

Tato písemnost musí být vyvěšena minimálně po dobu 15 dnů.

V souladu s ust. § 25 odst. 2 a odst. 3 správního řádu musí být tato písemnost vyvěšena **na úředních deskách Krajského úřadu Karlovarského kraje a Městského úřadu Chodov, obecních úřadech obcí Vřesová, Tatrovice, Vintířov, Dolní Nivy, Jindřichovice** a současně zveřejněno též způsobem umožňující dálkový přístup. Poslední den 15denní zákonné lhůty je dnem doručení písemnosti. Dnem vyvěšení je den vyvěšení na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje, tzn. na úřední desce Krajského úřadu Karlovarského kraje.

Současně Vás tímto zdvořile žádáme o vyvěšení písemnosti na úředních deskách Městského úřadu Chodov a obecních úřadů obcí Vřesová, Tatrovice, Vintířov, Dolní Nivy, Jindřichovice, a to také způsobem umožňující dálkový přístup. Písemnost nám s vyznačením doby vyvěšení zašlete zpět.

Vyvěšeno dne: .....

Sejmuto dne: .....

Dálkový přístup: .....

Dálkový přístup: .....

Razítko, podpis orgánu, který potvrzuje vyvěšení a sejmutí oznámení.

Obdrží

účastníci – jednotlivě do vlastních rukou

Frank Bold Advokáti, s.r.o., IDDS: auwd5w7

sídlo: Údolní 567/33, Brno-město, 602 00 Brno

zastoupení pro: obec Vřesová, IDDS: 8eia7fm

sídlo: Vřesová č. p. 3, 357 35 Chodov u Karlových Var

Mgr. Lukáš Zdvihal, advokát,, IDDS: riefvaa

sídlo: Dušní 907/10, 110 00 Praha 1-Staré Město

zastoupení pro: Sokolovská uhelná, právní nástupce, a.s., IDDS: mz4chhv

sídlo: Staré náměstí 69, 356 01 Sokolov

město Chodov, IDDS: 8rfbnzc

sídlo: Komenského 1077, 357 35 Chodov u Karlových Var

obec Tatrovice, IDDS: wwcefq2

sídlo: Tatrovice č. p. 26, 357 35 Chodov u Karlových Var

obec Vintířov, IDDS: mmtav5e

sídlo: Vintířov č. p. 62, 357 35 Chodov u Karlových Var

obec Dolní Nivy, IDDS: d57aubx

sídlo: Dolní Nivy č. p. 75, 356 01 Sokolov

obec Jindřichovice, IDDS: dmx7sw

sídlo: Jindřichovice č. p. 232, 358 01 Kraslice

dotčené orgány - jednotlivě do vlastních rukou

Krajská hygienická stanice Karlovarského kraje se sídlem v Karlových Varech, IDDS: t3jai32

sídlo: Závodní 360/94, 360 06 Karlovy Vary

Městský úřad Sokolov, odbor stavební a územního plánování, IDDS: 6xmbrxu

sídlo: Rokycanova 1929, 356 01 Sokolov

na vědomí

Městský úřad Chodov, odbor stavební úřad, IDDS: 8rfbnzc

sídlo: Komenského 1077, 357 35 Chodov u Karlových Var

Veřejnou vyhláškou – účastníci řízení podle ust. § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona

- vymezeno grafickou přílohou rozhodnutí o ochranném pásmu, zakres izofony ochranného pásma

K vyvěšení na úřední desce

město Chodov

obec Vřesová

obec Tatrovice

obec Vintířov

obec Dolní Nivy

obec Jindřichovice

Krajský úřad Karlovarského kraje